

המגרש פרק תשיעי גיטין

מסורת הש"ס

(א) נדריס ד: ע"ש, כ"מ
 גז. [מוספתא] (ד) [מוספתא]
 (פ"ד) (ב) כמ"י ורל"ש
 אשתא, ליה, וכל"י רש"ש,
 (ו) ונעיל פג: (ז) רש"ל,
 (ח) תוס' הרל"ש אשתא,
 אעלמא, (ט) רש"ל מדעבא
 מיניה רבא מרב נחמא,
 (י) גי' רש"ל לא הוה ועי'
 במדעבא, (יא) רש"ל
 לרבינו, (יב) דפרי' מפרס'
 ו"ל מפרשקין, (יג) [ג']
 פסק המדור כתובות דף
 עד. ועש' תבוס' דיה'
 מנאלי

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הכא ברירה
וכו' ולפי פרש"י ור"ת.
צמחות דף סג ע"ב: ד"ה
על מנת וכו' וי"ל ע"י שם.
ע' חגיגה דף יד ע"ב תד"ה
נכנסו:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה הכא וכו'
לקיים תנאה לא הו"א אשת
איש. ג"כ פ"י האשה [אינה
מקודשת לזה] להיות אשת
איש ותנא ותינשא לפלוני
בלא גירושין:

מוסף רש"י

קונם עיני בשבעה היום
 אמן אישן לבדו. מה
 שאני יסו יסו יסו. על
 בקום על מנת אל אמן
 למחר, תהא יסו אמן למחר
 לוק על מנת שרון אמן
 (נדרים ד'.) שבא יסו יסו
 לבדו. דשמה יסו יסו
 למחר אל מיקים מנחיה
 ותנחז על שרון בל על
 מה שרון אמן (עו).
 לבדו. למחר מיקר
 יסו. שרון יסו יסו
 שרון יסו על מה שרון
 (עו). כמבשרה
 בדברים. על שרון אל
 מנחז אל לקטעה ענחמה
 ממקד לקטעה אותה
 נדרים (ב"ב ד'). מחנ'י
 נמי ידקדק. תמנחז על כ'
 יסו יסו על מנחז

פסקי רי"ד

לאחר מותו: ת"ד הרי
 היו גיטין היו ששנמיא
 לפלוגי היו לא תנשא
 לא לו ולא לאחר לא
 היו שם אמרו ששיתורי
 נותני כמותה זה לזה
 ולאחר [לא תנשא] ורבעיא
 לקומיה תנאם ונשאת
 לו לא תנא דמסוס
 גוריה לא מפסקין לה ואם
 נשאת לאחר תנא רבעיא
 לקומיה תנאם ורבעיא
 לא תתקין התנאי ע"י
 היו ט: יאמר קנס עני
 בשנה היום אם אישן
 אמר אר בר יהודה
 פלוגי שן יהוש שמא שני
 למחר נמצא כובד על גורו
 למפטר בר תנמן אמר שן
 היום אר תוששן שמא
 שן למחר. כולה דרנתי
 לומר דלפוטגור אר יהודה
 בר תנמן פלוגי הרי
 שייך נמי בהרי זה גיטין
 אמר בר תנמן שן היום
 נמי מתנאי יו ורבלט

ממאי קאמר. האי לא מינשא דקאמר לו. כדמפרש שמה ואין כך לעו גדול מזה: ואם ניסם לאחר זה: ומשום דגזירה לא מפיקין לה.

התנאי ובעל הגט: ה"ג אלף אחר
דרכ נחמן הכי קאמר הרי זה גיטך
ע"מ שתנאי ולפנוי הרי זו לא
תינשא לו משום גזירה שמה יאמרו
גאונים וסוהין בתנאי ואם יינסם לו
אלף סלא. שאין כאן איסור אלף חשב
לעון בעלמא: הא לאחר תינשא. והוי
גיטא הואיל ולא אמר ע"מ שלא
תנשא אלף לפנוי אלף ע"מ שתנאי
לפנוי סוף סוף הא צביא לקיומי
תנאה: וכי תימא אפשר דימגרשא.
מן השמי היום ולמחר תינשא לאותו
פלוני לקיים תנאה: ולהא דפליגא
עליה דרב יהודה קמדותא לה. דלא
תייחס דלמא לה מיקיים: שמה יישן
למחר. ומנאא שעבר עד דדרו: ורב
נחמן אמר יישן היום. ולמחר תמקיים
תנאו ולא יישן: דאי צבי מבריו נפשי
בסיוותא. ינקוב בשרו תמיד בקוך:
בדידה קיימא לאגרושי. בתמיה:
ומפליגא. דומה אותה לזערה דדברי
הבאי: מהני נמי דיקא. בצ"מ בהשוכר
את הפועלים (דף קז.). אפשר דאכלה
ולקיא. ולבן תימא דפייה תנאו כלל
כלל לאווי בשר חויר. קמיני כלי
אמר ר' יהודה ב' מימא: כוס גט.

דקאמער ר' יהודה בן תימא: **נמעוטי**
בשר חזיר. דה"ק כזה גט דאי אפסר
לקיימו כלל הלכך תנאו בטל אבל
לעצור על דברי תורה אפסר לקיימו
באיסור ותלקה על שעברה: **שפעלי**
בסיני גבי פלוני. וגבי אביו ואבין
גריסין שלא תפעלי: **שפעלי**. בין
בזנות בין בנשואין: **אין חוששין שמה**
נגעלה להם. כלומר מותרת לינשא
מיד ואין חוששין שמה תפעל להן
ויפטל הגט אבל אמר לה ע"מ שלא
תפעלי לפלוני אינו גט שמה תפעל
לו דומיא דע"מ שלא תלכי לבית
אבין לעולם: **ואילו גבי אבא ואבין**
שפעלי לא קפני. דהיינו תנאה
אחלמא לא הוי תנאה: **לאבין ניתא**
כו'. ^אנמשח לדדידה לר' יהודה בן
תימא אפילו לא יתקיים הרי זה גט
אבל לרבה קשיא דהא אמרין אפילו
רבי יהודה רב. תימא מודה בה:
אמר לך רבא. לא דייקא לבשר
חזיר דאילו בשר חזיר צריה ליימו
באיסור ושתפעלי לפלוני נמי אפסר
דמשחא ליה בזמנא ואם אינו
רואה לבועלה באיסור ישאנה ויעזול
בהימר אלף אבא ואבין צדידה
קיימא: **לרבה כלל**. דקמי רבי
יהודה בן תימא: **לאסויי אבא ואבין**.
דהוי נמי א"ל לקיימו: **כזה נמעוטי**
בשר חזיר. דאפסר לקיימו הוא:
ולאבין

דאכלה ולקיא פלוני נמי אפ
וואביך בדידה קיימא נהי דא
איסורא לרבא כלל לאתווי

ע"מ שלא תשתי יין כל ל' יום או כל ימי חיי ואין חוששין שמא ישן למחר ה"ה הכי נמי ניט למפרע וכי היכי דאמר רב יהודה התם אל

מסתברא בין לר' אליהו ומגורשת לערליעזר אז דלמא לא שגא מש היום כמו חוץ מפלוני דלא

לעזר בין לרבנן כיון
הרי זה גיטך ע"מ
זו לא תנשא ואם
קאמר אמר רב נחמן
וי שמא יאמרו נשיהן
את לאחר לא תצא
מן מיניה ושרינן אשת
רב נחמן הכי קאמר
שמא יאמרו נשיהם
תלו לא תצא דמשום
אלו הוא דלא תנשא

היום ומיגרשה למחר
דפליגת עליה דרב
דאחמור קונם עיני
למחר אמר רב יהודה
ישן למחר ורב נחמן
ישן שמה ישן למחר
היה קיימא דאי בעי
תא ולא נאים הכא
אלא אמר רבא יהר
לאחר לו לא תנשא
בנותני במתנה לאחר
הלתנאה ואם נשאת
יה לא מפקינן לאחר
לתנאה תניא כוותיה
לא לא לו ולא לאחר
לאחר תצא: ^טת"ר
לרקיע ע"מ שתרדי
בנה של ד' אמות ע"מ
מה ע"מ שתעברי את
גט רבי יהודה בן
לל אמר ר' יהודה בן
אשר לו לקיימו בסופו
אינו אלא כמפליגה
בנחמן אמר רב יהלכה
א"ר נחמן בר יצחק
ני כל שאפשר לו
עליו בתחילתו תנאו
או בטל ש"מ איבעיא
שתאכלי בשר חזיר
אמר רבא אמר אפטר
לל אתותיי בשר חזיר
חזיר מיתבי ^זהרי
לפלוני נתקיים התנאי
גט על מנת שלא
אין חוששין שמה
מנת שתבעלי לאבא
יניחא לרבא קשיא
בשר חזיר אפשר
בממונא אלא אבא
ואבך מי עבדי
למומי בשר חזיר

כל שא"א לקיימו בסופו והתנה
יהודה בן תימא אמר רב נחמן
מתחילתו תנאו קיים הא שא"א

מסתברא בין ד' אַלעזר בין לרבנן בין דפסקה פסקה. פי'
ומגורשת לעולם^א ואע"ג דלמאי דדעי למימר רבני
אלעזר או דלמא לא שגא משמע דדעי למימר דאין הגט כל חלה אותו
היום כמו חוץ מפלוני דלא כל חלה יי מעלמא מ"מ לישראל דפסקה
משמע לגמרי והא דקאמר לקמן (דף
פ.) לעולם לאפוקי^ב (מדרכא אמר רב
נחמן) לוא לאפוקי ממשכ^ג אכלא שופרא
דטרטא אתקין מימיה דין וועלט של
תטעה לומר שאינה מגורשת חלה אותה
יוס: **אַלְא** א"ר נחמן ה"ק, וא"ת
דמטיקרא לא אמר קך וי"ל דמטיקרא
סבר דאפקעי רבנן קידושין מינה
ולצנסוף חוזר בו שאין גראה לו סברה
דנשביל חששא מועטת כוז יפקיעו
רבנן קידושין: **וימיגרשה** למחר
ומביקים **התנאים**, להשמא לא שיין
שגא יאמרו נשותיהן נוטין בחמתה
כיוון דישמא למחר צינתים:

הבא בדידה קיימא לאגרושי.
 אע"ג דכיון שאינה יכולה
 לקיים תנאה (א) הו"א אשת איש לזה
 שנשאת לו עכשיו מ"מ אינה יכולה
 לקיים תנאה ולינשא בלא גירושין
 לדעולם צריכה גט מספיקא שמה
 ויתקיים תנאה ותנשא גם לפני ע"י
 מימת הראשון או גירשה (קשה) (ב) לרבי
 יודנה ואלו דלא בדידה קיימא לאגרושי.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא
 שִׁיבוֹלָה לִוְמֹר מֵאִתּוֹ עָלֵי וְיִשְׁפִּינָי לִיהִ
 * וְלִפִּי פִי רָשָׁי וְרִבְדֵּנוּ תָס דְּלָא כִּי־יִפִּינָי
 לִיהִ נִיחָא וְעוֹד קִשְׁיָא דְכִי־יִפִּינָי לִיהִ
 לְגַרְשָׁה שְׁהִרִי הָיָא עָלֵי בְּאִסּוֹר אִשְׁתָּ
 אִשְׁתָּ וְאִ"כ מֵאִי קִאֲמַר אֲטוּ דְּדִידָה
 קִי־יִמָּא לְאִגְרוּשֵׁי וְאִי הוּא יֵט מִפְּרַשׁ דְּדִידָה
 אִי־יִמָּא לְאִגְרוּשֵׁי וְאִי־נִסְבּוּי דְּרֹדֵאִי
 אִי־יִמָּא בִּידָה שְׂשֹׁאֲנָה וְזֵה אִי־יִמָּא שְׂפִירָא
 אֲדָךְ אִין הִלְשׁוּן מִשְׁמַע כֵּן וְי"ל כִּיֵּן דְּמַכְל
 מִקּוֹס יִכּוֹל הַבְּעַל לְדַחֲוֹתָהּ לֹא דְּדִידָה
 קִי־יִמָּא לְאִגְרוּשֵׁי: **ע"ר** מִנֵּת שְׁתַּבְעָרִי
 דְּרִיקֵעַ אִינוּ בָּנָא. בְּהַסְבִּיחַ אֶת הַפּוֹעֲלִים
 בְּהַסְבִּיחוּ (ב"מ דף ד.ז). גְּרִיסִין אִסּוּ
 מִתְּמִיקִים הַתְּנָאִי הִרִי זֶה גַּט וְאִם לֹא
 וְאִינוּ גַּט וְיִמְנָה הֵיחָךְ יִכּוֹל לְקִיִּימוּ
 * וְי"ל ע"י שֶׁם קִשָּׁה לְהַרְבֵּי ר' אֶלְחָנָן
 דְּהוּא לֵן לְמִילָף מִתְנַאי בְּנֵי גֵד וְבְנֵי
 רִאזוֹנִין שִׁיכּוֹל לְקִיִּימוּ אֲבָל הֵיכָא שְׁלָא
 יִכּוֹל לְקִיִּימוּ כִּי הֵכָא הוּא לֵן לְמִימַר
 דְּחָף עַל גַּב דְּחִנְאִי בְּטַל מַעֲשֵׂה קִיִּים
 כִּי הֵיכִי דִּילִפְּטִין בְּפִרְקָא יֵט מִזְוֹת חֲלִינָה
 (בבבמות דף קן) דְּעָתָה שִׁיכּוֹל לַעֲשׂוֹת
 ע"י * שְׁלִיחַ וְי"ל דְּהָתָם לֹא יִלְפִּינָי
 אֲבָלָא שְׁהַמַּעֲשֵׂה יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת ע"י שְׁלִיחַ
 אֲבָל תְּנַאי אִין לְחוּשׁ אִם לֹא יִכּוֹל
 לַעֲשׂוֹת ע"י שְׁלִיחַ אִם אִינוּ יִכּוֹל
 לַעֲשׂוֹת כֻּלָּא: **ע"ר** מִנֵּת שְׁתַּבְעָרִי
 אִי־יִמָּא וְאִי־יִמָּא וְאִי־יִמָּא אִי־יִמָּא
 יֵט סְפִירָס שְׂגוּבָה בְּצִרְיָתָה ע"מ
 שְׁלָא תַּבְעֵלִי לֵאבָא וְלֵאבָדִּי אִין חוּשְׁנִי
 שְׁמַח תַּבְעֵל לֵהֵם מִשּׁוֹם דְּקִשְׁיָא לֵהוּ
 מֵאִי דִיִּיק וְאִינוּ לֵאבָא וְלֵאבָדִּי לֹא
 קִתְּמִי אֲבָל וְאִבָּדִי מֵאֵן דְּכֵר שְׁמִיִּיָּו
 מִשּׁוֹם כֵּן אִין כְּרִיךְ לְהִגִּיָּה דְּשְׂפִיר
 דִּיִּיק מִדְּקִתְּמִי ע"מ שְׁתַּבְעֵלִי לְפִלּוּגִי
 הַמַּעֲשֵׂה דְּבִרְבָּא לְפִלּוּגִי דְּלֹא חֲשִׁיב
 מִשְׁפָּלָה דְּבִרְבָּא בְּמֵה שֵׁם שֶׁם אִי־סוֹר
 פְּנוּיָה אֲבָל אֲבָל וְאִבָּדִי לֹא:

מתחילתו אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר
יצחק מתני' נמי דייקא דקתני כל שאפשר ל
יימו בסופו תנאו בטל ש"מ: איבעיא להו הר

עין משפט
נר מצוה

יג א מיי פ'ס מנהל
 גירושין אל יג סנה
 עשין ג טושיע הארעם ס'י
 קמ סקעו ג עוש' מנהל:
 יד ב מיי פ'ד מנהל
 גירושין אל יד סנה
 נלאון קמ טושיע י"ד
 רמז יג טען ג
 מז ג מיי פ'ס מנהל
 גירושין אל יג סנה
 עשין ג טושיע הארעם ס'י
 קמ סקעו טו:
 מז ד מיי פ'ו מנהל
 ארש'ת אל יז סנה
 עשין ג טושיע הארעם ס'י
 קמ סקעו יז וס'י נח
 סקעו ג
 יז ה טושיע שס סימן
 קמ טען יז
 יז ו טושיע שס סקעו יג:
 יח א מיי ש'ס אל יח
 טושיע שס סקעו יח

מוסף תוספות

א. ושוב אין חזור עליה
אישות שלו. מוס' הר"ש.
ב. [ו]משום
הלכתא הכי. מידושי הר"ן.
ג. [ד]י"ל דאפילו כי
מיגרשא אכתי איכא
למיפרך אטו בדידה קיימא
לאינסובי להאי. רשנ"א.

פסקי רי"ד (המשך)

הכי נמי הכא לא תנשא
 עד שישלמו ל' ו' או א'
 עד שיבטו אתהם ופלוני
 שגם תחתה יין ויבטל
 השטא למפרע לאו היא דא
 דמי דהתם י' אמר קונם
 עיני בשניה היום אם אישן
 למחר אם אישן שום איסורא
 לא יאכל האיסור לא יחול אלא
 מה שישן אתמול ומא
 דהוה הוה והולכך לא
 ויורו ביה ותישנישן שגא
 אישן למחר אבל הכא דא
 שתא חזרא חייל עלה
 איסורא דמיבטול גש
 והוא אישן שום איש
 אסורא מיהו דהריהו בה
 ושל שתא הריהו אמרין
 בנדרים (ד'י: ב') אלא
 מותרין ומודה ר' יהודה
 באומר קונם עיני בשניה
 למחר אם אישן היום
 שישן היום יא' לא והרי
 תנאיא באיסוריה מוהרי
 והרי פ' כי שישן שום
 חל עליו איסורא שלא
 יאכל למחר ו' חיישין
 שגא יישן וג' למחר שכיין
 אסורא לו לישן מיהו
 והרי שישן שום איש
 אסור אבל בפלוגתא דרב
 יהודה אם יישן חזרא
 שום איסורא לא חייל
 עליה השתא אלא תנאה
 עלה איסורא דרב
 חייל אתמול ומא דהוה
 הוה והכי נמי אם תשתה
 יין חייל עליה אישן
 אשת אי' לא למפרע
 דהוה ושל חזקתא דיהוה
 והריהו בה של תשתה
 ומודה ר' ר' יהודה: ת'י'
 הרי ה' נשין ע'י'ם שותפלי
 לרקיע ע'י'ם שתרדי לתהום
 ע'י'ם שותפלי נקן ג' א'
 אמה ע'י'ם שותפריהו באורי
 ע'י'ם שותפריהו ע'י'ם חבד
 ברגלין אינו ג' ר' יהודה
 כ' בתיא אומר חזקתא
 כלל א'י' יהוההו ג' חזקתא
 ג' ר' נחמן חלבה כ' ע'י'
 י' סופר ויהוהתה ע'י'
 ג' ב' חזקתא ע'י'ם שותפלי
 ג' חזקתא ע'י'ם שותפלי